

Luuk en Jasper doen inkopen

Jasper en Luuk staan in de stuurhut van het schip van oom Peter en tante Jannie.

‘Echt tof van u dat wij een paar dagen mee mogen!’ zegt Jasper.

Oom Peter draait aan het stuur. ‘Gezellig toch! Het is altijd maar een stille boel hier aan boord.’

Oom Peter tuurt over het water. ‘Ha, daar komt de supermarkt!’

Hij loopt naar het trapgat. ‘Jannie, heb je het lijstje al klaar? Janus komt eraan!’

Dan pakt hij zijn mobieltje en drukt wat toetsen in. ‘Hoi Janus, met Peter. Kom je even langs? De vrouw heeft een hele lijst voor je,’ zegt hij in de telefoon.

Jasper en Luuk kijken elkaar aan. De supermarkt komt eraan? Wat bedoelt oom Peter? Ze snappen er niets van.

Oom Peter ziet hun verbaasde gezichten en wijst in de verte.

‘Zien jullie dan bootje daar?’ Jasper en Luuk spannen zich in om het ook te zien

‘Dat is Janus de parlevinker,’ zegt oom Peter.

‘Wat een rare achternaam heeft die Janus,’ zegt Jasper.

‘Wie heeft er een rare naam?’ vraagt tante Jannie, die net haar hoofd uit het trapgat steekt.

‘Janus!’ zeggen Luuk en Jasper tegelijk. ‘Wie heet er nou Parlevinker?’

Tante Jannie schudt haar hoofd. ‘Zo heet Janus niet, maar dat is hij. Bij jullie in de straat komt misschien wel eens een winkelwagen?’

‘Ja, iedere dinsdag en vrijdag,’ zegt Luuk.

‘Nou, een parlevinker is geen winkelwagen, maar een winkelboot. Kijk, ik heb hier het boodschappenlijstje. Gaan jullie mee winkelen? Janus zal zo wel langs komen.’

Ze gaan naar beneden. Luuk wil gelijk naar buiten stappen, maar tante Jannie houdt hem tegen. ‘Ho ho, niet zo snel. Eerst een zwemvest aan.’

Even later lopen ze voorzichtig over het gangpad. Jasper en Luuk dragen allebei een feloranje zwemvest.

‘Kijk, daar komt hij!’ roept Jasper. Het bootje is nu vlakbij. Even later zien ze een man uit het kleine stuurhutje komen.

‘Ha Janus. Gooi de tros maar op.’

Janus gooit een touw naar tante Jannie, die het opvangt en vastknoopt.

Janus doet de luiken van zijn winkelboot omhoog. Jasper en Luuk kijken hun ogen uit. Zoiets hebben ze nog nooit gezien! Op het dak van het bootje staan kratten bier, kratten vol limonade en melk. Een stukje lager staan pakjes drinken, suiker, koffie en nog veel meer. En weer lager allemaal dozen vol verse groente en fruit, tijdschriften, kranten en nog wel honderd andere dingen.

‘Wat heb je nodig, Jannie,’ vraagt Janus.

Ze geeft hem het briefje. ‘Nou nou, wat een lijst. Je kunt wel zien dat je visite hebt.’

Hij leest het briefje en kijkt de jongens aan. ‘Vier flessen Cola? Weten jullie wel hoe ongezond dat is?’ Hij probeert heel streng te kijken, maar Jasper en Luuk zien zijn ogen glimmen. ‘En wat lees ik hier? Zes tarwebroden? Jullie eten je oom arm.’

Al pratend loopt hij door zijn winkeltje en vult hij een mand met spullen. ‘Zo, dat was de lijst, Jannie. Verders nog wat nodig?’

‘Wat heb je voor groente vandaag, Janus?’ vraagt tante Jannie.

‘Heerlijke sperziebonen. Echt waar, Truus en ik hebben ze tussen de middag zelf ook op. Lekker met spekkies erbij. Wat denken jullie daarvan, jongens?’

‘Hm, lekker!’ zegt Jasper.

‘Mogen wij er dan aardappeltjes bij bakken, tante?’ vraagt Luuk.

‘Dat is een goed idee, jongen!’ Janus doet de vrieskist open en pakt een zak ingevroren aardappelschijfjes. ‘Kijk eens aan, dat is lekker makkelijk. Die krijgen jullie van mij. Hoef je vandaag geen aardappels te schillen.’

Janus telt met een groot rekenmachine alles bij elkaar op. ‘Kun je bij u ook pinnen?’ vraagt Luuk.

Janus schudt zijn hoofd. ‘Nee, zo modern ben ik niet. O, en nog wat, Jannie. Ik ga er binnenkort mee stoppen.’

Tante Jannie schrikt ervan. ‘Dat meen je toch zeker niet, Janus!’

Janus knikt. Hij kijkt er een beetje verdrietig bij. ‘Ja, het is echt waar. Ik verdien er niet genoeg meer mee, en ik word ook een dagje ouder. Nog een paar weekjes, en dat is het voorbij. Helaas.’

‘Nou, daar word ik helemaal stil van Janus. We doen al tien jaar boodschappen bij je. We zullen je echt gaan missen hoor.’

Er rinkelt een telefoon. Janus neemt op. ‘Met Janus... ja, ik ben over tien minuutjes bij jullie. Tot straks.’

Hij geeft de boodschappen aan tante Jannie en neemt afscheid. Jasper en Luuk krijgen allebei nog een appel van Janus. Dan doet hij de luiken dicht, klimt weer in zijn stuurhutje en vaart weg. Tante Jannie zucht. ‘Daar gaat de laatste parlevinker van Nederland,’ zegt ze.

Eeuwoud Koolmees

Bijlage: 2x foto van laatste parlevinker van Nederland.

Eeuwoud Koolmees